

falde bort, og jeg kan ikke se rettere, end at hvad der er oplyst i Motiverne godtgjør tilstrækkelig, at den Pensioneringsmaade, man hidtil har fulgt for de jydsk-sjyenske Baners Vedkommende, er lidet hensigtsjvarende for de Paagjældende, fordi det, som nærmere paavist, jo ikke blot beror paa de Paagjældendes Tjenestealder, men ligefrem paa deres personlige Alder, om deres Pension bliver større eller mindre, idet det jo egentlig er en Livrenteherhvervelse, der er Tale om. Det har i Pragis vist sig, at den Livrente, som i de allerfleste Tilfælde vil kunne opnaas, har været utilstrækkelig til at opfylde det Siemed, som Staten dog har tænkt sig ved at træffe saadanne Bestemmelser, nemlig at de Paagjældende skulde faae en tilstrækkelig Alderdomsforsjorgelse, saa at Staten har set sig nødsaget til i adskillige Tilfælde at maatte give Tilskud i Form af en personlig Understøttelse, fordi den Paagjældende ikke vilde kunne leve af den opsparede Forsjorgelse. Forskjellen mellem de jydsk-sjyenske Statsbaners Pensioneringsystem og de sjællandiske Statsbaners Pensioneringsystem, tror jeg man kan sige er den, at ved de jydsk-sjyenske Baner gaar enhver enkelt Funktionær for sig, medens de paa de sjællandiske Baners Omraade ere solidariske med hinanden. Ved de jydsk-sjyenske Baner beregnes hver enkelt Funktionærs Pension ikke blot efter hans Tjenestealder, men ogsaa efter rent personlige Forhold, medens man ved de sjællandiske Baner har opnaaet fælles Bestemmelser, fælles Regler i Vighed med de almindelige Pensionsbestemmelser, hvorved det bliver muligt nogenlunde paa Forhaand at afgjøre den Stilling, som den enkelte Funktionær vil faae ved en eventuel Afskedigelse. Jeg finder forøvrigt ikke Anledning til at komme dybere ind i Enkeltighederne vedrørende disse Forslag, og jeg kan kun udtale, at der ikke fra Mindretallets Side har været nogen Villie imod at indlade sig paa Forhandlinger med Flertallet om eventuelle Forandringer i Detaillerne, men det har ikke fundet det rigtigt at gaa med til, som Flertallets Forslag gaar ud paa, at udstøde disse Bestemmelser, fordi det netop paa Grund af den væsentlige Forskjel, som der er imellem de to Statsbaneomraader, maatte anse det for ønskeligt, om Fællesbestemmelser kunde træffes snarest muligt, og fordi det tilmed, som berørt, saa langt fra finder, at Lønningssystemerne derved ville præjudiceres, at vi tværtimod tro, at der derved vil blive givet et bedre Grundlag for deres eventuelle Fastsættelse. — Naar Mindretallet ikke har kunnet tiltræde Flertallets Forslag om, at Principerne for

Taxtregulativet og Befordringsreglementet skulde fastsættes ved Finantsloven, er det overveienende af praktiske Grunde. Mindretallet kan være enigt med Flertallet i, at det er naturligt, om Rigsdagen har Indsigt i paa at fastsætte de Hovedprinciper, hvorefter Taxterne i det Enkelte skulle ordnes, men vi have ikke troet, at det vilde være muligt at gennemføre dette ved Bestemmelser paa Finantsloven, uden at disse fik et saadant Omfang, at de lidet vilde passe for hele Finantslovens Form. Det maa i saa Henseende være tilstrækkeligt at henlede Opmærksomheden paa, at vi jo allerede her paa Sjælland følge forskjellige Principer ved de forskjellige Baner. Ved Klampenborgbanen gjælder eet Princip, ved Korsørbanen gjælder eet Princip, nærmest efter Mileafstanden, og ved Helsingørbanen gjælder der paa Grund af Krumningerne et tredie Princip, og disse Principer ere atter blevne yderligere komplicerede ved Kombinationer mellem de forskjellige Baner. Naar man f. Ex. fra Vestbanen vil til et Punkt paa Syd- eller Nordvestbanen, har man anset det nødvendigt paa Grund af den betydelige Omvei, der maa gjøres, at fravige de Principer, som gjælde for Bestemmelsen af Taxterne for selve Korsørbanen. Der vil saaledes blive saa detaillerede Bestemmelser at træffe, at de næppe ville kunne finde Plads paa Finantsloven, og dette gjælder jo endnu mere, naar man kommer til Principerne for Godstransporten. Hvis der altsaa skulde gives almindelige Regler derom, tror jeg det maatte se paa anden Maade end ved Fastsættelse paa Finantsloven. Mindretallet har heller ikke kunnet gaa med til Udvalgets Fleritals Forslag under Nr. 9 om, at det paagjældende Politireglement skal forelægges den først sammentrædende Rigsdag til Stadfæstelse. Vi kunne erkjende, at det kan have nogen Betænkning at give Administrationen Myndighed til at udstede et Politireglement, hvorved der kan fastsættes Bøder paa indtil 200 Kr.; men det forekommer mig, at der vil kunne fremkomme en forunderlig blandet Tilstand, naar Regjeringen i Henhold til denne Paragraf har udstedt et Politireglement, og dette derved ikke stadfæstes af Rigsdagen; thi hvad gjælder i saa Tilfælde, naar der ikke er en overensstemmende Beslutning mellem Regjering og Rigsdag? Jeg anser det vel ikke for saa meget sandsynligt, at der paa dette Omraade skulde opstaa større Dissenspunkter mellem Regjering og Rigsdag, og jeg tror derfor, det er meget muligt, at denne Bestemmelse ikke i Pragis vil medføre væsentlige Ulemper, men jeg kan ikke se bort fra den